

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/75/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125205200
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125205200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom Trenčianska Turná, adresa pre doručovanie C. XX, D., právne zastúpený: JUDr. Marián Sikora, advokát, so sídlom Námestie slobody 1406/38, Púchov, proti žalovanej: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, D. D., o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/51/2019, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. augusta 2025, č. k. 15C/40/2025 -51, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
II. Žalovanej **nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/51/2021. Výrokom II. nepriznal žalovanej náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby na obnovu konania, ktorou žalobca žiadal obnoviť konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/51/2019 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca okrem iného uviedol, že súd svoje rozhodnutie prikázať rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele KNC parc. č. 87, zapísaný na LV č. XXXX pre okres Trenčín, obec D. D., katastrálne územie D. D. s prísľušenstvom do výlučného vlastníctva žalovanej odôvodnil tak, že podľa neho „rozmerným spôsobom vyporiadania je prikázanie rodinného domu s prísľušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne (tu žalovanej), ktorá je aktuálne výlučným vlastníkom pozemku pod a okolo domu. Dom s pozemkami tak tvorí jeden celok, sú určené na to, aby sa spoločne užívali, a preto len žalobkyni naďalej dom môže plnohodnotne slúžiť.“ Žalobca však v čase po právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní narazil na skutočnosti a dôkazy svedčiacie o tom, že žalovaná je ako vlastníčka parcely č. 87 a parcely č. 86/1 evidovaná na LV č. XXX neoprávnené. Tieto dôkazy bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a mal za to, že tieto môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ako vyplýva z identifikácie parciel č. 87 a 86/1, ktorú pre žalobcu vyhotovil dňa 28.04.2025 geodet G. C., tieto parcely sú parcelami, ktoré vznikli z pôvodnej parcely č. 1016/153, ktorá zasa bola odčlenená z parcely č. 1016/11, a to na základe geometrického plánu č. XXX-XX-XX v roku 1972. Ešte predtým bola parcela č. 1016/11 časťou parcely č. 1016, predtým pozemnoknižnej parcely č. 242, k ú. Trenčianska Turná.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní žaloby na obnovu konania a oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene. Konštatoval, že zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto žalobu na obnovu konania podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie

nadobudlo právoplatnosť. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť a ani odpustiť ich zmeškanie (§ 405 CSP). Súd prvej inštancie uviedol, že objektívna lehota na podanie žaloby zachovaná bola, nakoľko rozsudok vo veci sp. zn. 15C/51/2019 nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2022 a žaloba na obnovu konania bola na súde podaná dňa 06.05.2025, teda odo dňa právoplatnosti rozsudku do podania žaloby na obnovu konania neuplynuli 3 roky, resp. viac ako tri roky. Vo vzťahu k subjektívnej lehote konštatoval, že žalobca vyvodzoval začiatok plynutia subjektívnej lehoty od skutočnosti, že až po právoplatnosti rozsudku narazil na dôkazy, ktoré predtým nemohol predložiť bez svojej viny, pričom uviedol, že geodet G. C. pre neho dňa 28.04.2025 vyhotovil identifikáciu parciel č. 87 a 86/1 a dôkazy získal až na základe tejto identifikácie vypracovanej geodetom.. Z dátumov na týchto dokladoch je zrejmé, že boli vyhotovené dávno pred začatím pôvodného konania, a odvtedy museli byť k dispozícii (žalobca netvrdil opak), teda žalobca sa s nimi mohol oboznámiť a navrhnúť ich ako dôkaz v pôvodnom konaní. Ak by konal žalobca s náležitou starostlivosťou a včas vyhľadal archívne dokumenty, resp. požiadal o súčinnosť geodeta tak, ako to urobil v apríli 2025, mohol sa o týchto dôkazoch dozvedieť už počas pôvodného konania. Keďže žalobca sa mohol o dôvode na obnovu konania dozvedieť a mohol dôvod na obnovu konania uplatniť počas trvania pôvodného konania, súd potom ustálil, že 3 mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala najneskoršie plynúť nasledujúceho dňa po právoplatnom skončení pôvodného konania (11.05.2022) a uplynula tak v auguste 2022. Žaloba na obnovu konania bola podaná 06.05.2025, teda oneskorene, po márnom uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. Okrem toho súd prvej inštancie dodal, že z úradnej činnosti mu je známe, že žalobca podal skôr aj žalobu na obnovu konania o určenie vlastníckeho práva k parcele KNC parc. č. 86/1 a 87 v k. ú. D. D., ktoré sa viedlo pod sp. zn. 27C/8/2021 (konanie o žalobe na obnovu konania vedené pod sp. zn. 20C/52/2024). K tomuto skoršiemu návrhu na obnovu konania, ktorý podal na súde dňa 17.09.2024, pritom už vtedy pripájal niektoré z listín (archívne dokumenty v maďarskom jazyku, pozemkové hárky č. 378, pkn vl. č. 727 pre k. ú. D. D.), ktoré pripojil aj k žalobe na obnovu konania vedenej pod sp. zn. 15C/40/2025, o ktorých tvrdí, že ich získal až v nadväznosti na spracovanie stanoviska geodeta k identifikácii parciel v apríli 2025. Začiatok plynutia uvedenej lehoty je totiž daný objektívnou možnosťou dozvedieť sa alebo možnosťou uplatnenia dôvodu obnovy a nie reálnym nadobudnutím vedomosti žalobcu o dôvode obnovy konania. Na záver súd prvej inštancie doplnil, že žalobca je ten, kto musí preukázať, že podáva žalobu na obnovu konania včas, pričom netvrdil vôbec žiadne dôvody, ktoré by objektívne bránili žalobcovi v tom, aby na teraz predkladané dôkazy, ako žalobca uvádza, „narazil“ skôr ako až po právoplatnom skončení pôvodného konania. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca podal žalobu na obnovu konania oneskorene, keď nebola dodržaná subjektívna lehota na jej podanie v zmysle cit. ust. § 403 CSP.

4. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal žalobca, pričom poukazoval na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene uplynutím 3 – ročnej subjektívnej lehoty a z tohto dôvodu súd rozhodol o jej odmietnutí. Súhlasil s tým, že, objektívna 3-ročná lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 2 CSP zachovaná bola. Podľa žalobcu však rovnako bola jednoznačne zachovaná aj subjektívna 3-mesačná lehota na podanie tejto žaloby. Ako žalobca uviedol v žalobe a ako to vyplýva zo samotnej identifikácie parciel č. 87 a 86/1 geodeta G. C., táto bola vyhotovená dňa 28.04.2025. Až na jej základe vykonal žalobca šetrenie v archívoch, kde sa dopátral k listinám a skutočnostiam uvedeným v žalobe na obnovu konania. O tom, že parcely č. 87 a 86/1 vznikli z pôvodnej parcely č. 1016/153, ktorá zasa bola odčlenená z parcely č. 1016/11, ktorá ešte predtým bola časťou parcely č. 1016 a v minulosti pozemnoknižnej parcely č. 242 v k. ú. D. D. sa žalobca subjektívne dozvedel práve na základe identifikácie geodetom, ktorá mu bola odovzdaná až na konci apríla 2025. Informáciu, že matka žalovanej ku dňu svojej smrti nebola vlastníčkou predmetných parciel, a tak ich žalovaná ani nemohla platne zdediť, teda žalobca nemal v pôvodnom konaní sp. zn. 15C/51/2019, a nemal ju ani do vyhotovenia predmetnej identifikácie. Žalobca rozporuje skutočnosť, že by mu subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania mala uplynúť už v auguste 2022. Dňa 02.09.2022 sa žalobcovi narodil syn C. H. B., ktorý je po jeho matke potomkom rodiny Dubniczkých z Dubnice. Až po jeho narodení získal žalobca na jar roku 2025 od členov rodiny jeho partnerky indicie, že parcely č. 87 a 86/1 by nemali patriť žalovanej, ale že zrejme v minulosti patrili ich rodine, a teda by prichádzalo do úvahy ich dedenie v prospech jeho maloletého syna. Uvádza, že niektoré z listín predložených v tomto konaní predkladal už k žalobe na obnovu konania o určenie vlastníckeho práva k parcelám KN-C č. 86/1 a 87 v konaní sp. zn. 20C/52/2026 a tieto boli k žalobe v tomto konaní priložené iba z dôvodu, aby súd mal komplexný prehľad o celej problematike. Dodal, že ak súd prvej inštancie v odôvodnení napádaného uznesenia konštatuje, že „žalobcom predložené listiny nepochybne existovali aj v čase vedenia pôvodného konania

a žalobca nepreukázal žiadnu opodstatnenú objektívnu prekážku, ktorá mu bránila zabezpečiť si listiny aj počas vedenia pôvodného sporu“, v tomto smere žalobca pre potreby odvolacieho konania uvádza, že jednoduchým dôvodom, prečo ich žalobca nepredložil v pôvodnom konaní bolo to, že o ich existencii nemal a nemohol mať žiadnu vedomosť. V tom čase nemal vedomosť o histórii parciel KN-C č. 86/1 a 87 a o tom, že žalovaná skutočne nie je ich právoplatnou vlastníčkou, sa dozvedel až potom, čo tieto parcely boli stotožnené geodetom Opatovským. Opätovné rozhodnutie by mohlo privodiť pre neho priaznivejšie dôsledky v tom, že poukázal na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 15C/51/2019- 252 zo dňa 10. augusta 2021, kde súd svoje rozhodnutie prikázať rodinný dom súp. č. XX, s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalovanej odôvodnil tak, že podľa neho „rozumným spôsobom vyporiadania je prikázanie rodinného domu s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne (pozn. tu v podaní žalovanej), ktorá je aktuálne výlučným vlastníkom pozemku pod a okolo domu. Dom s pozemkami tak tvorí jeden celok, sú určené na to, aby sa spoločne užívali, a preto len žalobkyňa naďalej dom môže plnohodnotne slúžiť.“ Je preto z pohľadu žalobcu úplne zrejmé, že ak žalovaná nie je vlastníčkou parciel č. 87 a č. 86/1, jej domnelé vlastníctvo prezentované v pôvodnom konaní nemôže byť dôvodom, prečo by rodinný dom s príslušenstvom mal byť prikázaný do jej výlučného vlastníctva. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol, aby príslušný odvolací súd s poukazom na § 388 Civilného sporového poriadku napádané uznesenie zmenil tak, že obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/51/2019, povolí.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné a konštatuje správnosť a úplnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

8. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Keďže zasahuje do právoplatného rozhodnutia, zákon jej prípustnosť viaže na splnenie viacerých podmienok. Dôvody prípustnosti obnovy konania sú presne vymedzené v § 397 C.s.p. Ďalšími podmienkami sú zákonom stanovená subjektívna a objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ale nepochybne aj osobitné náležitosti žaloby a príslušnosť súdu na jej prejednanie.

9. Zo zákonných ustanovení upravujúcich obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; žalobe na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ju odmietne. Druhá fáza predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Žaloba na obnovu konania môže smerovať výlučne proti právoplatnému rozhodnutiu. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania je dodržanie subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie takejto žaloby. Pokiaľ nie sú splnené predpoklady na povolenie obnovy konania, nie je možné sa zaoberať vecou samou.

10. V preskúmvanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. 15C/51/2019 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca primárne namietal, že súd svoje rozhodnutie v predmetnom konaní prikázať rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele KNC parc. č. 87, zapísaný na LV č. XXXX pre okres Trenčín, obec D. D., katastrálne územie D. D. s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalovanej odôvodnil tak, že podľa neho „rozumným spôsobom vyporiadania je prikázanie rodinného domu s príslušenstvom do výlučného vlastníctva vyporiadania je prikázanie rodinného domu s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne (tu žalovanej), ktorá je aktuálne výlučným vlastníkom pozemku pod a okolo domu. Dom s pozemkami tak tvorí jeden celok, sú určené na to, aby sa spoločne užívali, a preto len žalobkyňa naďalej dom môže plnohodnotne slúžiť.“ Ako dôvod obnovy konania žalobca uviedol, že až v čase po právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní narazil na skutočnosti a dôkazy svedčiacie o tom, že žalovaná je ako vlastníčka parcely č. 87 a parcely č. 86/1 evidovaná na LV č. XXX neoprávnene,

z dôvodu, že matka žalovanej ku dňu svojej smrti nebola vlastníčkou predmetných parciel, a tak ich žalovaná ani nemohla platne zdediť. Žalobca túto informáciu nemal v pôvodnom konaní sp. zn. 15C/51/2019, a nemal ju ani do vyhotovenia predmetnej identifikácie. Tieto dôkazy teda bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a mal za to, že tieto môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pričom sa odvolal na geometrický plán zo dňa 28.04.2025 vyhotovený geodetom G. C..

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zameral svoju pozornosť na splnenie podmienky uvedenej v ustanovení § 403 ods. 1 CSP, teda či žaloba na obnovu konania bola podaná v lehote troch mesiacov od toho času, kedy sa žalobca, ktorý navrhuje obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, alebo od toho času, kedy mohol uplatniť tento dôvod. Začiatok plynutia uvedenej lehoty je daný objektívnou možnosťou dozvedieť sa alebo možnosťou uplatnenia dôvodu obnovy a nie reálnym nadobudnutím vedomosti žalobcu o dôvode obnovy, ako to žalobca nesprávne interpretuje v podanom odvolaní. V zmysle ust. § 406 CSP žalobcu zaťažuje dôkazná povinnosť preukázať, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas, resp. v zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehote, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal zachovanie zákonnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Žalobca síce tvrdil, že o dôvode obnovy konania sa mohol dozvedieť až na základe geometrického plánu vypracovaného geodetom G. C. dňa 28.04.2025, ktorý vyhotovil identifikáciu parciel č. 87 a 86/1 a dôkazy získal až na základe tejto identifikácie, avšak neodôvodnil, prečo by nemohol žiadať o súčinnosť geodeta skôr pričom samotné dokumenty predstavujúce podklady identifikácie celkom zjavne existovali už v čase pôvodného konania.

12. Odvolací súd zároveň zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že žalobca v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP nepredložil také dôkazy, ktoré by nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Už v čase pôvodného konania žalobcovi nič nebránilo obstaráť identifikáciu pozemkov a predložiť ju v pôvodnom konaní ako dôkaz. V zásade nemožno podľa odvolacieho súdu ako dôvod obnovy konania uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana sporu mohla vedieť a zistiť pri náležitej starostlivosti o svoje práva a mohla ich aj uplatniť v pôvodnom konaní, v rámci riadneho opravného prostriedku, no bez náležitého dôvodu tak neurobila (R 56/1999).

13. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedodržaní subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 1 CSP, a preto potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí návrhu na obnovu konania ako vecne správne, a to vrátane výroku o trovách konania principiálne správne založeného na zásade úspechu vo veci.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej by tak patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko žalovanej trovy v rámci odvolacieho konania nevznikli, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila, odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).